

תת"ע 3984/09/17 - מדינת ישראל נגד ברנד אלמוג

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3984-09-17 מדינת ישראל נ' ברנד אלמוג
תיק חיצוני: 30250892491

מספר בקשה: 2

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ברנד אלמוג

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ה) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ה) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בפרשה שבפני הוגש אישור מחלה אשר נופק זמן רב לאחר שניתן גזה"ד בתיק זה ולמעשה המדובר באישור אשר הופק רטרואקטיבית.

גם מבחינת תוכן האישור, אין בו כל מידע מהותי המראה כי המבקש היה במצב רפואי כה מורכב עד כי לא יכול היה להגיש בקשת דחייה או להתייצב למשפטו.

האישור עצמו כולל שורה המחריגה אותו מלשמש אישור לכל הליך משפטי ולמעשה אין באישור אשר הוצג כדי לשמש עילה המצדיקה את אי ההתייצבות.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טיעון המראה כי נגרם עיוות דין מעצם ההרשעה או מרף הענישה.

בסופו של יום נגזרו על המבקש 3 חודשי פסילת רישיון בפועל השקולים לענישת המינימום הקבועה בחוק ביחס לעבירה אשר בוצעה.

בנסיבות המתוארות לעיל, לא מצאתי כי נגרם למבקש כל עיוות דין ולכן גם מטעם זה הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.